

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **MUDr. M. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 8. 2008, č. j. 33 Cad 108/2006 - 64,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 8. 2008, č. j. 33 Cad 108/2006 - 64, byla zamítnuta druhá žádost MUDr. M. S. o ustanovení zástupce z řad advokátů. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že usnesením tamního soudu z 12. 6. 2008,

č. j. 33 Cad 108/2006 - 61, byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy předložil soudu plnou moc advokáta, který ho bude v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2006 zastupovat. Žalobce toto usnesení převzal dne 27. 6. 2008, 15 denní lhůta mu tedy uplynula dnem 14. 7. 2008. Podáním ze dne 28. 7. 2008, došlým krajskému soudu dne 30. 7. 2008, žalobce požádal soud opětovně o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť jeho zdravotní stav mu nedovoluje kontaktovat advokáty v České republice a nezná advokáty, absolventy PF ÚK Praha ve Slovenské republice. Po citaci § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud uvedl, že žalobce nevyužil možnosti požádat soud o prodloužení lhůty. Výzvu k zaslání plné moci advokáta, který ho bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat,

obdržel dne 27. 6. 2008 a teprve dne 28. 7. 2008 zaslal soudu podání, v němž žádá soud, aby mu ustanovil advokáta ve věci. Svoje tvrzení v uvedeném podání ničím nedoložil a o jeho tvrzení krajský soud pochybuje, neboť ve svém podání z 29. 12. 2006 sděluje, že „po konzultaci s advokátem byl poučen, že řízení před KS Brno a NSS ČR je bezplatné, včetně nároku na zastupování ustanoveným advokátem“. Tehdy s advokátem věc bez problému konzultoval. Krajský soud je toho názoru, že poskytnutím 15 denní lhůty k ustanovení si advokáta (opakovaná lhůta), nebylo porušeno právo žalobce na soudní nebo jinou ochranu. Taková lhůta je dostatečně dlouhá k tomu, aby si žalobce písemným dotazem na Českou nebo Slovenskou komoru advokátů zjistil potřebné skutečnosti a ustanovil si advokáta ve věci. V případě, že by ve stanovené lhůtě tak nemohl učinit, mohl požádat soud o prodloužení lhůty (§ 40 odst. 5 s. ř. s.). Žalobce však takto nepostupoval, proto krajský soud jeho žádost o ustanovení advokáta v řízení o kasační stížnosti nevyhověl. Závěrem zdůraznil, že o podmínkách ustanovení advokáta ve věci byl žalobce již několikrát poučen, zejména mu bylo sděleno, že soud jen na požádání advokáta neustanovuje, vždy musí být splněny zákonné podmínky.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítá, že krajský soud neupřesnil, které zákonné podmínky nebyly v daném případě splněny. Dále poukázal na to, že krajský soud ignoroval jeho žádost o zaslání vzoru č. 60 o. s. ř., takže stěžovateli neumožnil prokázání splnění zákonných podmínek na ustanovení zástupce. Bezdůvodným nedoručením příslušného vzoru krajský soud porušil právo stěžovatele na soudní a jinou právní ochranu, protože „každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy“, a to i v ČR, což je porušením článku 6 Listiny o ochraně lidských práv a základních svobod. Z tohoto důvodu je podáváná kasační stížnost proti jasně nezákonnému, protiústavnímu usnesení krajského soudu a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti sice výslovně neuvádí, z kterého důvodu kasační stížnost podává, z obsahu kasační stížnosti však lze dovodit, že uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že Krajský soud v Brně již předchozí žádost stěžovatele o ustanovení advokáta soudem zamítl usnesením ze dne 6. 2. 2007, č. j. 33 Cad 108/2006 - 44. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že v daném případě nebyly splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť stěžovatel nesplnil povinnost soudu věrohodným způsobem doložit, že nemá dostatečné finanční prostředky (krajskému soudu nezaslal vyplněný vzor č. 60 o. s. ř., jenž mu byl zaslán). Toto usnesení bylo na základě podané kasační stížnosti shledáno správným

rozsudkem Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 15. 4. 2008, č. j. 6 Ads 39/2007 - 56, neboť kasační stížnost stěžovatele byla zamítnuta.

Po právní moci uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu krajský soud správně vyzval stěžovatele, aby předložil soudu plnou moc jím zvoleného advokáta, který ho bude v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu zastupovat. Stěžovatel této výzvě krajského soudu nevyhověl a opětovně požádal o ustanovení advokáta soudem. O tomto návrhu pak krajský soud rozhodl napadeným usnesením.

Nejvyšší správní soud především uvádí, že v případě nevyhovění žádosti účastníka řízení o ustanovení zástupce soudem, lze znovu posuzovat opětovnou žádost o ustanovení zástupce soudem pouze tehdy, dojde-li ke změně poměrů na straně žadatele. K takovéto změně poměrů však na straně stěžovatele nedošlo, alespoň stěžovatel nic takového v kasační stížnosti netvrdí. Nebyl proto důvod pro opětovné zaslání vзору č. 60 o. s. ř. stěžovateli k doložení jeho poměrů. Ostatně žádost stěžovatele o ustanovení advokáta soudem byla krajskému soudu doručena až po lhůtě uvedené ve výzvě ze dne 12. 6. 2008 k předložení plné moci advokáta, přičemž stěžovatel nepožádal o prodloužení této lhůty, jak na to krajský soud v odůvodnění svého usnesení správně poukázal.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že krajský soud nepochybil, pokud opětovnou žádost stěžovatele o ustanovení zástupce soudem zamítl, kasační stížnost byla proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodná zamítnuta.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a úspěšné žalované podle obsahu spisu žádné náklady v tomto stádiu řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu